

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Igora Burgera v trestnej veci obžalovaného **D. K. pre zločin vydierania** podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí 29. mája 2013 v Bratislave námietku zaujatosti vznesenú proti sudcom Krajského súdu v Trnave obžalovaným D. K. a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 23 ods. 1 Trestného poriadku **trestná vec** obžalovaného D. K. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., vedená na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 6To 52/2013, **sa tomuto súdu neodníma**.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu v Trnave z 12. februára 2013, sp. zn. 3T 49/2012, doposiaľ neprávoplatným, bol obžalovaný D. K. uznaný za vinného zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Trestného zákona a bol mu podľa § 189 ods. 1, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 roky a 4 mesiace, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolanie, odvolacie konanie na Krajskom súde v Trnave sa vedie pod sp. zn. 6To 52/2013

Okresný súd v Trnave uznesením z 18. apríla 2013, sp. zn. 3T 49/2012, tiež rozhodol, že podľa § 79 ods. 1 Trestného poriadku sa obžalovaný D. K. prepúšťa z väzby na slobodu, pretože pominul dôvod jej ďalšieho trvania s tým, že obžalovaný bude dodaný do výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 5T 91/2008, z 18.septembra 2012.

Proti tomuto uzneseniu obžalovaný K. podal sťažnosť, ktorá sa na krajskom súde viedla pod sp. zn. 6 Tos 77/2013.

Písomným podaním z 26. apríla 2013 obžalovaný D. K. žiadal o odňatie veci Krajskému súdu v Trnave a jej prikázanie inému súdu. Ako dôvod uviedol, že má vážne pochybnosti o nezáujatosti sudcov krajského súdu, pretože sa nezaoberajú zákonnosťou postupu v rozhodovaní okresného súdu a len mechanicky preberajú rozhodnutia tohto súdu. Uviedol, že sudcovia krajského súdu sú si vedomí, že sú trestne nepostihnutelní za svoje rozhodnutia, a preto rozhodujú aj tak, že ich rozhodnutia sa vymykajú rámcu zákona.

V závere podania ešte obžalovaný uviedol, že namieta aj senát najvyššieho súdu, ktorý bude rozhodovať o návrhu na odňatie a prikázanie veci a tiež aj ďalší senát najvyššieho súdu, ktorý bude rozhodovať o námietke zaujatosti vznesenej voči senátu najvyššieho súdu, ktorý má rozhodovať o návrhu na delegáciu.

Napriek návrhu obžalovaného na odňatie a prikázanie veci Krajskému súdu v Trnave z 26. apríla 2013, krajský súd na neverejnom zasadnutí konanom 9. mája 2013 v Trnave o sťažnosti obžalovaného, vedenej na krajskom súde pod sp. zn. 6 Tos 77/2013, ktorú podal proti vyššie označenému uzneseniu okresného súdu rozhodol tak, že podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a sám vo veci rozhodol tak, že obžalovaný D. K. sa podľa § 79 ods. 1 Trestného poriadku prepúšťa z výkonu väzby, s tým že obžalovaný súčasne nastupuje na výkon trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 5T 91/2008, z 18. septembra 2012, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave z 9. apríla 2013, sp. zn. 3To 124/2012.

Posúdenie zákonnosti postupu Krajského súdu v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Tos 77/2013, keď rozhodoval napriek vznesenej námietke zaujatosti voči všetkým sudcom tohto súdu, nie je predmetom tohto konania. Vo vzťahu k tomuto konaniu najvyšší súd nerozhodoval ani o návrhu na odňatie a prikázanie veci, pretože vec bola najvyššiemu súdu predložená na rozhodnutie len vo vzťahu k odvolaciemu konaniu vedenému na krajskom súde pod sp. zn. 6To 52/2013.

Spis bol predložený 23. mája 2013 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie o návrhu obžalovaného K. na odňatie veci Krajskému súdu v Trnave a jej prikázanie inému súdu.

Hneď v úvode je potrebné uviesť, že o všeobecných námietkach zaujatosti, ktoré obžalovaný vzniesol voči sudcom najvyššieho súdu, ktorí sa prípadne budú podieľať na rozhodovaní v jeho trestnej veci do budúcnosti, najvyšší súd ani nerozhodoval. Námietku zaujatosti nie je možné vzniesť do budúcnosti, je prípustné namietať iba konkrétneho sudcu, resp. sudcov po tom, čo mu (im) je vec pridelená na rozhodovanie podľa rozvrhu práce, a to bez meškania len čo sa strana dozvie o dôvodoch vylúčenia. Nie je logické aby strana poznala dôvody vylúčenia sudcu v čase, keď ešte nemá vedomosť o tom, ktorý sudca vo veci bude rozhodovať.

Podľa existujúcej súdnej praxe, námietka zaujatosti vznesená procesnou stranou proti všetkým sudcom konkrétneho súdu, v danom prípade proti sudcom Krajského súdu v Trnave, sa považuje za návrh na delegáciu v zmysle ustanovenia § 23 Tr. por.

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

Sudcovia Krajského súdu v Trnave vo svojich vyjadreniach, ktoré sú súčasťou spisu na čl. 467 - 472 zhodne uviedli, že v predmetnej trestnej veci sa necítia byť zaujatí, obžalovaného D. K. nepoznajú.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, na podklade námietky zaujatosti vznesenej obžalovaným, preskúmal predložený spisový materiál a existenciu dôvodov pre odňatie veci a jej prikázanie inému súdu toho istého druhu a stupňa a zistil, že návrh obžalovaného nie je dôvodný .

V zmysle citovaného ustanovenia § 23 ods. 1 Tr. por. za dôležité dôvody je potrebné považovať také okolnosti, ktoré umožnia celkovo lepšie uplatniť základné zásady trestného konania a splnenie účelu trestného konania iným súdom ako súdom miestne príslušným.

Dôležitými dôvodmi sú okolnosti, ktoré zabezpečia zistenie skutkového stavu veci, dodržanie zásady ústnosti a bezprostrednosti, výchovné pôsobenie trestného konania na obžalovaného i na ostatných občanov a zabezpečia najmä dôveru občanov v nestranné, objektívne a spravodlivé rozhodnutie súdu.

Z článku 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky vyplýva, že nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon.

Pre zmenu príslušnosti súdu určenej zákonom, a teda pre rozhodnutie o odňatí veci a jej prikázaní inému súdu toho istého druhu a stupňa musia existovať závažné „dôležité dôvody“. V predmetnej veci obžalovaný vo svojom podaní neuviedol ani voči jednému sudcovi krajského súdu žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé vzbudiť podozrenie z nestranného, neobjektívneho alebo nezákonného postupu pri prípadnom rozhodovaní v tejto veci. Z obsahu predloženého spisového materiálu nevyplývajú žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali postup podľa § 23 ods. 1 Tr. por. Skutočnosť, že obžalovaný K. ma rozdielny názor na právne otázky, ktoré sa majú vo veci riešiť ako krajský súd, sama o sebe, bez konkretizovania relevantných skutočností z hľadiska § 31 ods. 1 Tr. por. nemôže byť podkladom na vznesenie námietky zaujatosti voči všetkým sudcom krajského súdu, lebo neodôvodňujú ich zaujatosť zo zákonom predpokladaných dôvodov. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozhodol tak, že trestnú vec obžalovaného D. K. Krajskému súdu v Trnave neodníma.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 29. mája 2013

JUDr. Jana S e r b o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová